

KRISTI NATUR

- på hvilke grunnlag kan vi bli frelst?

KRISTI NATUR

- *Jesus som Gud*

Fra Bibelen:

Jesaia 9,6: ”Før et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt. Herredømmet er på Hans skulder. Hans navn skal kalles Under, Rådgiver (Underfull rådgiver), *Mektig Gud, Evig Far* og Fredsfyrste.”

Kolosserne 2,9: “Før i Ham bor hele Guddommens fylde legemlig.”

Filipperbrevet 2,5-8: ”La dette sinn være i dere, som også var i Kristus Jesus. Han, som var i Guds skikkelse, holdt det ikke for et tilranet gode å være *lik Gud*, men *Han uttømte* Seg Selv*, tok på Seg en tjeners skikkelse og kom i menneskers likhet. Og da Han i sin fremtreden var funnet som et menneske, fornedret Han Seg Selv og ble lydig til døden, ja, døden på korset.”

* gresk: ekenosen: Han avstod fra å bruke Sine guddommelige egenskaper.

Johannes 1,1-3: ”*I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Alt ble til ved*

Ham, og uten Ham ble ingenting til av det som ble til...og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet, den herlighet som Den enbårne har fra Faderen, full av nåde og sannhet.”

Merk: Kai theos en ho logos = Ordet var Gud.

Ordet har den samme natur som Gud, er identisk med Gud, er Gud.

NB! Da begynnelsen ble til eksisterte Ordet allerede, dvs. Ordet eksisterte før den første begynnelse ble til, altså Ordet er evig. Ordet *var* hos Gud i begynnelsen, og Ordet var Gud.

Johannes 18,4-8: ”Jesus som visste om alt dette som skulle komme over Ham, gikk da fram og sa til dem: ”Hvem leter dere etter?” De svarte ham: ”Jesus fra Nasaret.” Jesus sa til dem: ”*Jeg er*”*. Judas som forrådte Ham, stod også sammen med dem. Idet Han sa til dem: ”*Jeg er*”*, trakk de seg tilbake og falt til jorden.”

* gresk: ego eimi, Guds navn (2. Mosebok 3,14)

Johannes 8,58: ”Jesus sa til dem:

”Sannelig, sannelig sier Jeg dere: *Jeg er før Abraham var.”**

* Gresk: *ego eimi*, Guds eget navn: Herren.

Jesus Kristus er **Jahweh**: ”Jeg er”.
(Se 2. Mosebok 3,14).

2. Mos. 3. 14: “*Gud sa til Moses: “JEG ER DEN JEG ER.”* Og Han sa: “Dette skal du si til Israels barn: *JEG ER* har sendt meg til dere.”

Mika 5,1: ”Men du, Betlehem, Efrata – selv om du er liten til å være blant Judas tusener -, fra deg skal Han utgå for Meg, Han som skal være Hersker over Israel, Hans utgang er fra fordums tid, *fra evighets dager.*”

Åpenbaringen 1,7-8: ”Se, Han kommer med skyene, og hvert øye skal se Ham, også de som har gjennomboret Ham. Og alle jordens folkestammer skal jamre seg over Ham. Ja, Amen.

Jeg er Alfa og Omega, Begynnelsen og Enden, sier Herren, Han som er og som var og som kommer, Den Allmektige.»

Jesaia 43,11-12: ”Jeg, ja *Jeg er Herren, foruten Meg er det ingen frelser.* Det er Jeg som har forutsagt, og *Jeg som har frelst*, Jeg har forkynt, og det er ikke en fremmed (gud, avgud) som har

vært iblant dere. Dere er mine vitner, sier Herren, det er *Jeg som er Gud.*”

Jesaia 44,6: ”Så sier Herren, Israels Konge, hans Forløser, hærskares Herre: Jeg er den første, og Jeg er den siste. *Foruten Meg er det ingen Gud.*”

Jesaia 48,12: ”Hør på Meg Jakob, og du Israel, den Jeg har kalt: *Jeg er Han, Jeg er den Første, Jeg er også den Siste. Sannelig, Min hånd grunnla jorden, Min høyre hånd strakk ut himmelen. Jeg kalte på dem, og der stod de begge.*”

Jesaia 45,18: ”For så sier Herren som skapte himmelen. *Han er Gud, Han som formet jorden og dannet den.* Han som har grunnfestet den, Han som ikke skapte den til å være uformet, Han som formet den til å være bebodd: Jeg er Herren, og det er ingen annen.” (se også vers 12).

Fra Ellen G. White:

”I Kristus bodde hele guddommens fylde. Men den eneste måten som Han kunne nå mennesket var å kle sin herlighet med en kappe av menneskelighet.”

- Ellen G. White, The Signs of the Times, 20. januar 1898

”Han som var kommandør i de himmelske saler/rettssaler (courts) la til side Sin kongelige kappe og kongelige krone, og kledde Sin guddom (divinity) med menneskelighet. Han kom til denne verden for å stå i fronten av den menneskelige rase som en modell for menneskene. Han ydmyket seg til å lide med rasen, til å bli plaget med alle deres plager.

Hele verden var Hans, men så fullstendig uttømte Han seg selv at Han i løpet av sin tjeneste sa: ”Revene har huler, og fuglene har reir, men Menneskesønnen har ikke det Han kan legge sitt hode på.”

- Ellen G. White, Manuscript 76, 1903

”Kristus var et virkelig menneske, og Han beviste Sin ydmykhet ved å bli menneske. Og Han var Gud i kjødet.”

- Ellen G. White, Manuscript 67, 1898

”Men selv om Kristi guddommelige herlighet for en tid var kledd med sin påtatte menneskelighet, så opphørte Han ikke med å være Gud når Han ble menneske. Det menneskelige tok ikke plassen for det guddommelige, heller ikke det guddommelige for det menneskelige. Dette er

gudfryktighetens mysterie. De to uttrykkene ”menneskelighet” og ”guddommelighet” var i Kristus, tett og uadskillelig ett, og likevel hadde de tydelig adskilt individualitet. Selv om Kristus ydmyket Seg selv og ble menneske, var guddommen fortsatt Hans egen.”

...”Guddommelighet glimtet gjennom menneskelighet, og ble sett av spottende prester og herskere.”

- Ellen G. White, The Signs of the Times, May, 10 1899.

”Mennesket Kristus Jesus var ikke Herren Gud den Allmektige, likevel så var Kristus og Faderen ett. Guddommen sank ikke ned (fornedret seg ikke) under den pinefulle torturen på Golgata, likevel er det sant at ”Gud elsket verden så høyt at Han ga Sin Sønn, Den enbårne, for at hver den som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.”

- Ellen G. White, brev 32, 1899.

Johannes 1,4 sier: **”I Ham var liv, og livet var menneskenes lys.”**

”Det er ikke det fysiske livet som er spesifisert her, men det evige livet, livet som utelukkende tilhører Guds eiendom. Ordet som var med Gud, og som var Gud, hadde dette

livet. Fysisk liv er noe som hvert individ får. Det er ikke evig eller udødelig, for Gud, Livgiveren, tar det igjen (tilbake). Mennesket har ikke noe kontroll over livet sitt. Men livet til Kristus var ikke lånt. Ikke noen kan ta livet fra Ham. ”Jeg la det ned av meg selv”, sa Han. I Ham var livet, det opprinnelige, ikke lånt, ikke mottatt. Dette livet er ikke iboende i mennesket. Han kan få del i det (possess it) bare gjennom Kristus. Han kan erverve det, det er gitt ham som en fri gave hvis han vil tro på Kristus som sin personlige Frelser. ”Dette er det evige livet, at de kjenner Deg, Den eneste sanne Gud, og Jesus Kristus, Ham som du har utsendt.” Joh. 17,3. Dette er den åpne kilden av liv for verden.” - Ellen G. White, Signs of the Times, 13. februar 1912.

”Hvis Kristus hadde kommet i Hans guddommelige skikkelse, ville ikke mennesket ha tålt synet av Ham. Kontrasten (motsetningen) ville ha blitt for smertefull, herligheten for overveldende.”

- Ellen G. White, Signs of the Times, 15. februar, 1899.

“Jesus erklærte: “Jeg er oppstandelsen og livet.” [Matt. 11. 25] *I Kristus er liv - opprinnelig, ikke lånt, ikke fått.* “Den som har

Sønnen, har livet” 1. Joh. 5. 12. Kristi guddommelighet er den troendes forsikring om evig liv. “Den som tror på Meg, skal leve, selv om han dør [eng. selv om han var død]. Og hver den som lever og tror på Meg, skal aldri i evighet dø. Tror du på dette?”

Kristus ser her fram til Sitt annet komme. Da skal de rettferdige døde stå opp uforgjengelige, og de rettferdige som lever skal bli tatt opp til himmelen uten å se døden.”

- The Desire of Ages, s. 530 (Se “Slektenes Håp”, s. 398)

”Ingen av englene kunne bli menneskehetens stedfortreder og sikkerhet, for *deres liv er Guds. De kan ikke overgi det.* Det er alene Kristus menneskeheten kan gjøre sin eksistens avhengig av. *Han er den evige, selv-eksisterende Sønn, som det ikke har blitt lagt noe åk på.* Når Gud spurte: “Hvem skal jeg sende og hvem skal gå for oss?”, var det blant hele englehæren alene Kristus som kunne svare: “Her er jeg, send meg!” Han alene hadde gått inn i en pakt før verdens grunnvoll ble lagt, hvor Han stilte seg som menneskenes sikkerhet. *Han kunne si det som den høyeste engel ikke kunne si: “Jeg har makt over Mitt eget liv. Jeg har makt til å legge det ned, og makt til å ta det igjen [se Joh. 10. 18] —Manuscript Releases, bind 12, s. 395*

“Hvilken *Frelser* vi har! Det var Ham som åpenbarte seg selv for Johannes på øya Patmos og erklærte: “”Jeg er Alfa og Omega, Begynnelsen og Enden,” sier Herren, “*Han som er og som var og som kommer, Den Allmektige.*” Ingen andre enn slik en *alltidlevende, mektig Gud* kunne betale prisen for å frelse syndere fra å gå ned i dødens avgrunn.”

- Review and Herald, 18. februar, 1896.

“*Jeg er før Abraham var.*” *Kristus er den for-eksisterende, selv-eksisterende Guds Sønn.* Det budskapet Han ga til Moses for at Han skulle gi det til Israels barn var: “Gud sa til Moses: “Dette skal du si til Israels barn: *JEG ER har sendt meg til dere.*” [2. Mos. 3. 14] *Profeten Mika skriver om Ham:* “Men du, Betlehem, Efrata - selv om du er liten til å være blant Judas tusener -, fra deg skal det utgå for Meg, Han som skal være Hersker over Israel. *Hans utgang er fra fordums tid, fra evighets dager.*” [Mika 5. 1]

“*Idet Kristus taler om Sin for-eksistens, leder Han sinnet tilbake gjennom tider som ikke har noen dato. Han forsikrer oss om at det aldri var en tid hvor Han ikke var i*

nært felleskap med den evige Gud. Han, hvis stemme jødene da lyttet til, hadde vært sammen med Gud som håndverksmester hos Ham [eng.: ...as one brought up with Him.] Kristi ord ble uttalt med en stille verdighet og med en forsikring og kraft som sendte overbevisningens piler inn i de skriftlærde og fariseernes hjerter. De følte kraften i budskapet som var sendt fra Himmelen. Gud banket på deres hjertedør, og bønnfalt om å komme inn. Men de nektet å lytte. Ved deres vedblivende motstand mot advarsler og innbydelser, forårsaket de at Han oppga dem og overlot dem til deres blindhet og dets resultater. Satan arbeidet med all sin kraft for å sikre seg dem for sin saks fremme, og under hans kontroll utviklet de en stahet som førte dem til undergang.”

- Ellen G. White, The Signs of the Times, 29. august, 1900.

“Ved Sin menneskelighet kom Kristus i kontakt med menneskeheten, og ved Sin guddommelighet griper Han fatt i Guds trone. Som Menneskesønnen ga Han oss et eksempel på lydighet, og som Guds Sønn gir Han oss kraft til å lyde. *Det var Kristus som talte til Moses ut fra tornebusken på Horeb, idet Han sa: “JEG ER DEN JEG ER... Dette skal du si til Israels*

barn: JEG ER har sendt meg til dere.” [2. Mos. 3. 14] Dette var pantet på Israels frigjøring. Da Han så kom “i menneskers skikkelse”, omtalte Hans Seg Selv som *Jeg Er*. Barnet fra Betlehem, den saktmodige og ydmyke frelser, er Gud “åpenbart i kjødet”. Og til oss sier Han: “Jeg er den gode hyrde”. “Jeg er livets brød”. “Jeg er veien, sannheten og livet”. “Meg er gitt all makt i Himmelen og på jord”. [Joh. 10. 11; Joh. 6. 48; Joh. 14. 6; Matt. 28.18] Jeg er garantien for hvert løfte. Jeg er, frykt ikke! “Gud med oss” [Matt. 1. 23] er pantet på vår utfrielse fra synd, forsikring om at vi får kraft til å lyde Himmelenes lov.”

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, s. 24 – 25 eller “Slektenes Håp”, s. 13

”Fra all evighet var Kristus forenet med Faderen, og når Han tok menneskelig natur på seg, var Han fremdeles ett/en med Gud (one with God), Han er forbindelsesleddet som forener Gud med menneskene.” (Ellen G. White: *Signs of the Times*, 2. august, 1905).

”Var den menneskelige naturen av Marias sønn forandret til guddommelig natur av Guds Sønn? Nei, de to naturene var som et mysterium blandet i en person – mennesket Kristus Jesus. I Hans kropp bodde hele Guddommens

fylde. Når Kristus var korsfestet, var det Hans menneskelige natur som døde. Guddommelighet sank ikke og døde, det ville ha vært umulig. Kristus, som var uten synd, vil frelse hver sønn og datter av Adam som aksepterer frelsen som tilbys dem, ved å samtykke i å bli Guds barn. Frelseren har kjøpt den falne rasen ved Sitt eget blod.

Dette er et stort mysterium, et mysterium som ikke vil bli fullt ut forstått i all sin storhet før forvandlingen av de frelste skal finne sted. Da vil kraften og storheten og virksomheten av Guds gave til mennesker bli forstått. Men fienden er bestemt på at denne gaven skal bli så mystifisert at den vil bli betydningsløs.”

- Ellen G. White, *Letter 280*, 1904

”Jeg er oppstandelsen og livet.” Han som hadde sagt: ”Jeg legger ned mitt liv, for at Jeg kan ta det igjen,” kom fram fra graven til liv, det livet som var i Ham selv. Det menneskelige døde: det guddommelige døde ikke (divinity did not die). I sin guddommelighet hadde Kristus makt til å bryte dødens bånd. Han erklærte at Han hadde liv i Seg selv, til å levendegjøre (reise opp) hvem Han vil.”

- Ellen G. White, *The Youth’s Instructor*, 4. august 1898; *Manuscript 131*, 1897

Jesus som menneske

- fra Bibelen

Matteus 1,21: ”Hun skal føde en Sønn, og du skal gi Ham navnet Jesus, for Han skal frelse Sitt folk fra deres synder.”

Johannes 1,14: ”Og *Ordet ble kjød* og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet, den herlighet som Den enbårne har fra Faderen, full av nåde og sannhet.”

Romerne 8,3: ”For det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud ved å sende Sin egen Sønn i syndig kjøds* lignelse (skikkelse) og for syndens skyld: Han fordømte synden i kjødet, for at lovens rettferdige krav skulle oppfylles i oss, vi som ikke vandrer etter kjødet, men etter Ånden.”

* Sarks = kjød = Menneskets onde natur. Omfatter hele mennesket i sin falne natur.

1. intellektuelt
2. mentalt
3. åndelig
4. fysisk

Rom. 7,18; 8,3; Gal. 5,13,19; Ef. 2,3.

NB! Kristi menneskelige falne natur betyr alt for oss mennesker, fordi i den ”fordømte” Han ”synden i kjødet” (Rom. 8,3), ved å demonstrere at det

var mulig å være herre over den (1. Mos. 4,7). Kristus levde som et lam uten feil og lyte (Joh. 1,29 + 1. Peters brev 1,19 + 2,21-24).

Hebreerne 2,14: ”*Siden barna har del i kjøtt og blod, fikk Han Selv del i det på samme måten..*”

Hebreerne 2,17: ”Derfor måtte Han bli gjort lik Sine brødre i alle ting, for at Han kunne være en barmhjertig og trofast Yppersteprest i alt som angår forholdet til Gud, slik at Han kunne gjøre soning for folkets synder.”

Hebreerne 4,15: ”For vi har ikke en Yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med våre skrøpeligheter, men en som i alle ting er blitt prøvd (fristet) slik som vi, men uten synd.”

Johannes 1,14: Og *Ordet ble kjød* (sarks) og tok bolig iblant oss, og vi så Hans herlighet, den herlighet som den enbårne har fra Faderen, full av nåde og sannhet.”

Merk: Kai ho logos sarks egeneto = Og Ordet ble kjød.

Matteus 3,17: ”*Og se, fra himmelen lød en stemme som sa: ”dette er Min Sønn, Den Elskede, i Ham har Jeg velbehag.*”

Jesus som menneske - fra Ellen G. White:

”Kristus tok ikke menneskelig natur på liksom/med fantasien, Han tok virkelig menneskelig natur. ”Som barna har del i kjøtt og blod, fikk Han Selv del i det på samme måte.” Han var Marias Sønn, Han var av Davids ætt, etter menneskelig avstamning. Han er erklært å være et menneske, nettopp mennesket Kristus Jesus.”
- Ellen G. White, Review & Herald, 5. April, 1906.

”Han (Kristus) tok en tjeners skikkelse på seg og kom i syndig kjøds lignelse.
- Ellen G. White, The Signs of the Times, 5.1.1915.

”Fienden (Satan) ble beseiret av Kristus i Kristi menneskelige natur. *Kraften i Frelserens guddom var gjemt. Han seiret i menneskelig natur, i det Han var avhengig av kraften fra Gud.* Dette er alles privilegie (særrettighet). I henhold til vår tro vil vi bli seiervinnere.”
- Ellen G. White, The Youth’s Instructor, 25. april, 1901.

”Han tok på seg vår syndige natur.”
- Ellen G. White, Review & Herald, 15. desember 1896.

”Han tok på seg selv fallen, lidende menneskelig natur, nedverdighet og besmittet av synd.”

- Ellen G. White, The Youth’s Instructor, 20. desember 1900.

”Kristus tok på seg selv svakhetene til en degenerert menneskeslekt.”
- Ellen G. White, The Signs of the Times, 3. desember 1902.

”Ved å iføre seg menneskets natur i dens falne tilstand, tok Kristus på ingen måte del i dens synd.”
- Ellen G. White, Selected Messages, 1. Bind, s. 256.

”Jeg har mottatt brev hvor det påstås at Kristus ikke kunne ha hatt den samme natur som oss mennesker, for hvis Han hadde hatt det, ville Han ha falt hvis Han ble utsatt for lignende fristelser som vi har.

Hvis Han ikke hadde hatt menneskets natur, kunne Han ikke ha vært vårt forbilde. Hvis Han ikke hadde iført seg vår natur, kunne Han ikke ha blitt fristet som mennesket blir det. Hvis det ikke hadde vært mulig for Ham å gi etter for fristelse, kunne Han ikke ha gitt oss hjelp.”

- Ellen G. White, Selected Messages, 1. Bind, s. 408.

”Forløsningens store plan kunne bare gjennomføres ved at forløseren tok den falne Adams plass. Med verdens synder lagt på seg, ville Han gå over den samme grunnen der Adam snublet.”

- Ellen G. White, Review & Herald, 24.02.1874.

”Det var etter Guds orden at Kristus skulle ta på seg det falne menneskets skikkelse og natur, for at Han kunne bli gjort fullkommen gjennom lidelse og utholde styrken av Satans voldsomme fristelser, slik at Han kunne forstå å komme dem til hjelp som blir fristet.”

- Ellen G. White, Spirit of Prophecy, 2.bind s.39

”Kristus var ikke i en gunstigere situasjon i den øde villmark for å utholde Satans fristelser enn Adam når han ble fristet i Eden. Guds Sønn ydmyket seg selv og tok menneskets natur etter rasen hadde vandret fire tusen år fra Eden, og fra deres originale tilstand av renhet og rettskaffenhet.”

- Ellen G. White, Review & Herald, 28. juli 1874.

”Det ville ha vært en nesten ufattelig ydmykelse for Guds Sønn å ta på seg menneskelig natur, selv

da Adam var i sin uskyldighetstilstand i Eden. Men Jesus tok på seg menneskelighet da slekten var blitt svekket etter fire tusen år i synd. I likhet med enhver Adams ætlinger var Han underlagt virkningene av arvelighetsloven. Hva dette bestod i, går fram av historien om Hans jordiske foreldre. Han kom med en slik arv for å ta del i våre sorger og fristelser og for å gi oss eksempler på et syndfritt liv.”

- Ellen G. White, Desire of Ages s. 49 og Slektenes håp s. 26-27.

”I løpet av fire tusen år var menneskeslekten blitt redusert fysisk, åndelig og moralsk. Kristus tok på seg svakhetene hos en degenerert menneskehet. Bare på den måten kunne Han redde mennesket fra den største fornedrelse.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 76 (pb)

”Adam ble fristet av fienden, og han falt. Det var ikke iboende synd som ledet ham til underkastelse; for Gud skapte ham ren og rettskaffen, i sitt eget bilde. Han var så feilfri som englene foran tronen. Det var ikke noe korrump prinsipp, ingen tendenser til ondt. Men, når Jesus kom for å møte

Satans fristelser, bar Han ”syndig kjøds likhet.”

- Ellen G. White, Signs of the Times, 17. oktober 1900.

”Jesus viste ingen evner og utøvde ingen kraft som mennesker ikke kan ha gjennom tro på ham. Hans fullkommenhet som menneske kan alle hans etterfølgere eie hvis de vil være underkastet Gud slik som han var.”

- Ellen G. White, Alfa & Omega, bind 5, side 218 eller Slektenes håp s. 518 (pb).

”Hvis vi på noen måte hadde en hardere kamp enn Kristus hadde, ville Han ikke vært i stand til å komme oss til hjelp. Men vår frelser tok på seg menneskelighet med alle dens belastninger. Han tok på seg menneskets natur med mulighet for å gi etter for fristelse. Vi er ikke utsatt for å tåle noe som Han ikke har tålt.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 76 (pb)

”Kristi seier og lydighet ble utvist av et ekte menneske. Vi begår ofte feil i våre konklusjoner på grunn av våre uriktige syn på vår Herres menneskelige natur. Når vi tillegger Hans menneskenatur en kraft det ikke er mulig for mennesket å få i

sin kamp mot Satan, ødelegger vi fullstendigheten i Hans menneskelighet. Hans tildelte nåde og kraft vil Han gi til alle som tar imot Ham ved troen.”

- Ellen G. White, Manuscript 1, 1892.

”Kristus ble hardt prøvet, og Han måtte bruke all sin styrke for å motstå tilbøyeligheten til å bruke sin egen makt når Han var i fare og dermed befri seg selv.. Hvis Kristus hadde hatt en spesiell kraft, som det ikke er vårt privilegium å ha, ville Satan ha utnyttet dette faktum.”

SDA Bible Commentary, bind 7, s. 930

”Da Jesus ble vekket for å trosse stormen, var Han fullstendig rolig. Det var ikke spor av frykt i Hans ord eller blick, for det var ingen frykt i Hans sinn. Dette skyldtes ikke at Han var i besittelse av allmakt. At Han kunne hvile så trygt, skyldtes ikke at Han var ”den Herre som hersker på hav og jord”. Denne makt hadde Han gitt fra seg. Han sier: ”Jeg kan ikke gjøre noe av meg selv. Johannes 5,30. Han stolte på sin Fars makt. Jesus hvilte i tro på Guds kjærlighet og omsorg. Kraften i det ordet som stilte stormen, var Guds kraft.”

- Ellen G. White, Alfa og Omega, 4. bind, s. 288.

”Denne verdens fyrste kommer. Han har ingen rett over meg.”

Hos Jesus var det ikke noe som samstemte med Satans spissfindigheter. Han ga ikke sitt samtykke til synd. Ikke engang med en tanke ga Han etter for fristelse. Slik kan det også være med oss. Kristi menneskelighet var forent med det guddommelige. *Han ble satt i stand til å stride ved at Den Hellige Ånd tok bolig i ham. Han kom for å la oss få del i guddommelig natur. Så lenge vi er forent med Ham ved tro, har synden ikke mer herredømme over oss. Gud vil at vi i tro skal gripe fatt i Kristi guddommelighet, så vi kan oppnå en fullkommen karakter.*

Hvordan dette går til, har Kristus vist oss. Ved hvilket middel vant Han seier i kampen mot Satan? Ved Guds Ord. Bare ved Ordet kunne Han stå imot fristelse. ”Det står skrevet”, sa Han.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 82 (pb)

”Det middel som vi kan seire over den onde med, er det samme som Kristus benyttet for å seire, nemlig kraften i Guds ord.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 185 (pb)

”Fordi Han var ett med menneskene og hadde deres behov og svakheter, var *Han helt avhengig av Gud...* I denne syndens verden hadde Jesus sjelelige kamper og kvaler. *I samfunn med Gud* kunne Han kaste av seg sorgens byrder som holdt på å knuse Ham. Her fant Han trøst og glede.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 271

”*Slik som Guds Sønn levde ved tro på Faderen, skal vi leve ved tro på Kristus.* Så fullstendig var Jesus overgitt til Guds vilje at Faderen alene kom til syne i Hans liv. Selv om Han ble prøvd i alt på samme måte som vi, stod Han ovenfor verden upåvirket av det onde Han var omgitt av. *Slik skal vi seire liksom Kristus seiret.*”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 290 (pb)

”Ettersom ”Herrens lov er fullkommen”, må enhver avvikelse fra den være av det onde. Kristus fordømmer dem som viser ulydighet mot Guds bud, og som lærer andre å gjøre det samme. Hans liv i lydighet understreket lovens krav. *Det viste at mennesket kan etterleve Guds bud, og åpenbare hvilken sinnsforandring som lydighet kunne føre til.* Alle som er lydige slik Han var, forkynner at

loven er ”hellig, og budet er hellig, rett og godt.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 226 (pb)

”Kristus må være idealet for enhver kristen. *Likesom Menneskesønnen var fullkommen i sitt liv, skal Hans etterfølgere være fullkomne i sitt liv.* Jesus måtte i ett og alt bli sine brødre lik. Han ble menneske liksom oss. Han ble sulten, tørst og trett. Han ble styrket ved mat og oppfrisket ved søvn. Han delte kår med menneskene. Likevel var Han Guds ulastelige Sønn. Han var Gud i menneskeskikkelse. Vi må ha Hans karakter.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 228 (pb)

”Så fullstendig var Kristus fri for selvet at Han ikke la noen planer for seg selv.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 147 (pb)

Hans liv vitner om at det også er mulig for oss å etterleve Guds lov.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 13 (pb)

”Jesus var den eneste syndfrie som noen gang har levd på jorden. Likevel oppholdt Han seg nesten tretti år blant de ugudelige innbyggerne i Nasaret. Dette er en irttesettelse til dem som mener at de er avhengige av omgivelser, hell eller gode kår for å kunne leve et ulastelig liv. Fristelse, fattigdom og motgang er nettopp den skolen som er nødvendig for å utvikle renhet og fasthet... *Han gjorde ikke bruk av sin guddommelige makt* for å minske sine byrder eller lette sitt strev...”Den handlekraft og energi, den karakterens fasthet og styrke som så klart kom fram hos Kristus, må utvikles i oss gjennom den samme disiplin som Han underordnet seg. Den nåde Han fikk, kan vi også få.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 44 (pb)

”Hvis Han hadde svart med et utålmodig ord eller blick, og hvis Han hadde samtykket med sine brødre i bare en eneste uriktig handling, ville Han ha mislykkes i å være et fullkomment eksempel. Da ville Han ha kommet til kort i å fullbyrde planen for vår frelse...Jesus kjempet ikke for sine rettigheter. Ofte ble Hans arbeid gjort unødig hardt fordi Han var så villig og aldri klaget. Likevel sviktet Han ikke eller ble mismodig. I sitt liv hevet Han seg

over disse vanskelighetene som om Han levde i lyset fra Guds ansikt. Han gjorde ikke gjengjeld når Han ble ille behandlet, men bar fornærmelser med tålmodighet.”

- Ellen G. White, Slektenes håp, s. 57 (pb)

”Den begrensede menneskelige kapasitet kan ikke forklare det vidunderlige mysteriet blandingen av de to naturene, den guddommelige og den menneskelige. Det kan aldri bli forklart. Mennesket må undres og være stille. Og enda er mennesket privilegert til å bli delaktig i guddommelig natur, og på denne måten kan han i noen grad komme inn i mysteriet.”

-Ellen G. White, Letter 5, 1889

”Sett deg ikke godt til rette i Satans lenestol og si at det ikke nytter, at du ikke kan slutte å synde, at du ikke har noen styrke i deg selv til å seire. Det er ingen styrke i deg uten Kristus, men det er ditt privilegium å ha Han i ditt hjerte ved tro, og Han kan beseire synden i deg når du samarbeider med Hans anstrengelser.”

- Ellen G. White, Our High Calling s. 76.

Appendix:

Salmene 51,7: ”Se, jeg har født i misgjerning, og min mor har unnfanget meg i synd.” (1930 utg.)

Salmene 51,7: ”Ja, med skyld ble jeg født, med synd ble jeg til i mors liv.” (Bibel 2011)

Salmene 51,7: ”Se, i misgjerning ble jeg født, og i synd har min mor unnfanget meg.” (King James)

Se den store forskjellen i disse bibeloversettelsene!

Konklusjon: Synden hviler på moren. Fødselen har skjedd i misgjerninger, ikke til misgjerninger.

Den påstanden at vi arver våre fedres synder, d.v.s. at Adams synder går over på hans barn, og på deres barn i påfølgende ledd og på oss fra våre fedre (arvesynden), er ikke etter Guds Ord: ”Herrens ord kom til meg, og det lød så: Hvordan kan dere bruke dette ordtaket i Israels land: Fedrene eter sure druer, og barna får såre tenner? Så sant jeg lever, sier Herren Herren, dere skal ikke mer bruke dette ordtaket i Israel.” Esekiel 18,1-3.

Og videre:

”Men dere sier: Hvorfor skal ikke sønnen bære farens misgjerning?

– Sønnen har jo gjort rett og rettfærdighet, alle mine bud har han holdt og gjort etter dem. Han skal sannelig leve. Den som synder skal dø. En sønn skal ikke bære sin fars misgjærning, og en far skal ikke bære sin sønns misgjærning.”
Esekiel 18,19-20.

”Den som synder skal dø.” Det er altså den som selv begår en synd som skal dø. Han dør ikke fordi han er født inn i verden, men fordi han har forbrudt seg ved å synde mot Guds hellige lov. Sannelig, Guds ord er en lykt for vår fot og lys på vår sti.

La oss se nærmere på det: **”For jeg vet at i meg, det er i mitt kjød, bor ikke noe godt.”** Romerne 7,18.

Hvis Jesus ikke hadde kommet til jorden, kunne vi ha satt strek her og erkjent at alt håp var ute. Men takk være Gud:

”For det som var umulig for loven, fordi den var maktesløs på grunn av kjødet, det gjorde Gud, da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld, og fordømte synden i kjødet.”
Romerne 8,3.

Det faktum at Jesus kom til jorden i det samme syndige kjød som du og jeg har, skulle etter teorien om

arvesynden gjøre Ham uskikket til å frelse oss, fordi Han etter denne teorien også var en synder. Dette viser bare hvor meningsløs denne oppfatningen egentlig er.

”Han tok på seg menneskelig natur, med dens svakheter, dens handikapp, dens fristelser... Han var ”prøvet i alt i likhet med oss.”
Hebreerne 4,15.

Han brukte ikke noen kraft til egen fordel, som ikke mennesket kan bruke. Som et menneske ble Han fristet, og Han seiret i den kraft som Gud ga Ham.

...Hvis det ikke er mulig å gi etter, er fristelse ingen fristelse. Fristelse blir stått imot når mennesket er kraftig påvirket til å begå en gal handling og vet at det kan utføre den, men står imot i tro, med fast hold om guddommelig kraft. Dette var den prøve som Kristus ble satt på.”

- Ellen G. White, Selected Messages, 3. bind, s. 132.

Med vennlig hilsen
Abel og Bente Struksnes
Veststrumsbygda 26
2879 Odnes
Norge
www.endtime.net

Veien til frelse
- *håpets vei!*